

وانه ۶۴: بهرنۍ خدا

يوحه نا ۱ و ۳

له دوو وانه ي پابردووماندا، بينيمان که عيسای مه سيح له له داياک بوون و سرووشتدا تاك بوو. سه بارهت به له داياک بوونی، بومان دهرکهوت که هه رگيز که س وه ک عيسا له داياک نه بوو بوو، له بهر نه وه ی باوکی زه میني نه بوو. له پاکيزه يه ک له داياک بوو به هيژي روحي پيروزي خدا. سه بارهت به سرووشتي، عيسا تاك بوو. که س هه رگيز له داياک نه بوو بوو به سرووشتيکي پيروزي وه ک سرووشتي نه و. جهسته ی وه ک نيمه هه بوو، به لام سرووشتي خراپه کاری نه بوو وه ک نيمه. عيسا له که ی گوناھي پيوه نه بوو، له بهر نه وه ی نه و پرزگاري دهره بوو که خدا نارديه جيهان تاكو سزای گوناھه کانمان بکيشي.

بو نه مړوش پلانمان وايه به رده وام بين له نينجيل بو نه وه ی بخوینينه وه پيغه مبه ر يه حيا گه واهي چي دا سه بارهت به عيسا. يه حيا نه و پيغه مبه ر به بوو که خدا ناردي بو نه وه ی پښتو بکات له پيش مه سيح.

له به شي يه که می نينجيلي يوحنا ده خوینينه وه، نو سروي پيروزي ده فرموي: (يوحه نا ۱) ^{۱۹} نه مه ش شايه تيبه که ی يه حيا يه، کاتي جوله که ی ژور شه ليم [شاري قودس] کاهين و ليقيان نارده لای پرساري لي بکن: (تو کيت؟) ^{۲۰} نه و داني پيانا و نکولي نه کرد، به لکو وتي: (من مه سيحه که نيم). ... ^{۲۱} نينجا پيان وت: (باشه تو کيت؟ تاكو وه لاميك بده ينه وه نه وانه ی که نيمه يان نارده وه، دهر باره ی خوت چي ده لي؟) ^{۲۲} وتي: (من ده نگی بانگده ريكم که له چوله واني هاوارده کات: (پښتو خدو او نه تاخت بکن)، وه ک نيشايای پيغه مبه ر وتو يه تي). ... ^{۲۳} يه حياش وه لامی دانه وه: (من له ناو هه لده کيشم، به لام يه کيک له نيوانتان پراوه ستاوه که نايانسن، ^{۲۴} نه و دواي من ديت، من شايسته نيم ناوه زي نه ی سو له کاني بکه مه وه). ^{۲۵} نه مانه له بيت عه نيا پروي دا، له وه بری ژور دونه وه، له و شوينه ی يه حيا خه لکی له ناو هه لده کيشا. ^{۲۶} بو به ياني يه حيا بيني عيسا ديت له لای، وتي: (نه و هتا به رخی خدا، نه وه ی گوناھي جيهان لاده بات! ^{۲۷} نه مه نه وه يه که باس م کرد، پياو ليک دواي من ديت پيشم که وت، چونکه پيش من بووه.

با ليره پراوه ستين و بير بکه ينه وه له گه واهي يه که ی پيغه مبه ر يه حيا و زانيمان چون نيشاره تي بو مه سيح کرد؟ با دوو باره بخوینين له نو سروي پيروزي جبي فرموي: يه حيا عيسای بيني ديت له لای، وتي: (نه و هتا به رخی خدا، نه وه ی گوناھي جيهان لاده بات!) پيشتر خویند مانه وه چون پيغه مبه راني خدا جوړه ها ناويان له مه سيح نا وه ک پرزگاري دهر، پاشا، په روه رداگار و ووشه ی خدا و کور ي خدا. نيشتاش ناشنا بوو ي چون پي ده وتري (بهرنۍ خدا). نه مه ناويکی ژور گرنگه که شايه ني روونکر د نه وه يه.

بوچي يه حيا به عيسای ووت به رخی خدا؟ عيسا به رخی بوو؟ نه خير، عيسا به رخی نه بوو به و مانايه، وه چون هه ندي جار که سيک به که سيکی تر ده لي (شير)، به لام له راستيدا شير نيه. هه مووان ده زانين نه و ته نها قسه يه، هه رچه نده هه ز ده که ين هيژ و نازايي شيرمان هه بي. به لام بوچي يه حيا به عيسای ووت به رخی خدا؟ بوچي که سيک هه ز ده کات پي بوتري به رخی؟ بوچي يه حيا نيشاره تي بو عيسا کرد و به شوين که وتواني ووت، (نه و هتا به رخی خدا، نه وه ی گوناھي جيهان لاده بات!) ؟

بو نه وه ی تي بگه ين ناو نيشاني (بهرنۍ خدا) مانای چيه، پيوسته نه وه مان به بير بيته وه که خدا پايگه يان د له پاش نه وه ی نادم و حه و گوناھيان کرد. خدا پايگه يان د که سزای گوناھ مردن و ناگري دوزه خه و نه گه ر خوینی قوربان يه کی بي عيب نه پيژري، نه و لي خو ش بوونی گوناھ نابيت. بويه، خویند مانه وه چون هابيل، کور ي دووه می نادم و حه و، باوه ر ي به خدا هي نا و به رخیکی سه ر بري و پيشکه شي خدای کرد له سه ر قوربان گاه يه ک وه ک قورباني که گوناھ دا پوشي. کاتي خدا خوینی به رخی که ی بيني، سزای گوناھي هابيلي پوچه ل کرد و وه ک راستودروست دادوه ري کرد، له بهر نه وه ی به رخیکی بي گوناھ له باتي نه و مرد. له گه ل نه وه شدا، خدا هه روه ها فرموي که خوینی به رخی وه ر ناگري وه ک سزايه کی به شکر دوو بو گوناھ تاهه تا، له بهر نه وه ی به های نازه ل و به های مروف

وهك يهك نين. بهرڅه كه تنها سټبر و نيشان دهرك بوو بوو بزگاري دهره پيروزه كه كه وا دهاته جيهان و خوښي خوي دهرپزي تاكو گوناهاران له دادوهرې راستودروستي خورا بزگار بكات.

حفت سهه سال پيش له داك بووني عيسا، پيغه مبر ئيشايا نوسي چون مهسيح، وهك بهرخ بوو سهرپين ببردريت. وهك قورباني بوو نهوهي گوناوه كانمان بسريته وه (ئيشايا ۵۲: ۸) بويه، له نيوان كاتي هابيل و كاتي مهسيح، هه موو نه وانه ي باوه پيان به خورا هه بوو، پزي قورباني بهرخيان كرد و به شداريان كرد. نوح و ئبراهيم و موسا و داود و سليمان و هه موو پيغه مبران، و هه موو نه وانه ي باوه پيان به وشه ي خورا بوو فيري نهوه بوون كه قورباني بهرخي بي عيب پيشكهش به خورا دهك ن. بهم شيويه هه موويان چاوه پواني نهوه روزه بوون كه خورا دوايه مين قورباني بنيري، نهوهش بزگاري دهره پيروزه كه وا خوښي خوي دهرپزي وهك قورباني كه گوناوه لادهات تاهه تا.

له بهر نهوه براده راني نازيز، كاتي پيغه مبر يه حيا بيني عيسا وا بولاي ديت، ئيشاره تي بوي كرد و به قوتابيه كاني ووت، (ئوهه تا بهرخي خورا، نهوهي گوناوهي جيهان لادهات!) بويه يه حيا بهو شيويه به قوتابيه كاني ناساند كه نهه عيسايه له بهرامبريان پاره ستاوه مهسيحه، (نهوه بهرخي) كه خورا نارديه تيه خواره وه له ناسمان، نهوه قوربانيه ته واوهي كه هه موو پيغه مبران پيش بينان كرد. عيسا نهوه قوربانيه پيروزه يه كه هاته جيهان بوو نهوهي بمرئ له باتي نهوه كاني نادم تاكو خورا بتواني له گوناوه كانمان خوش بيت تاهه تا!

له پاش نهه، نوسراوي پيروز دهه رموي: (يوحه نا ۱) بوو به ياني ديسان يه حيا له گهل دوو قوتابي خوي پاره ستا بوو، عيساي بيني دهرويشت، وتي: (ئوهه تا بهرخي خورا!) دوو قوتابيه كه گويان لي بوو قسه ي دهكرد، دواي عيسا كه وتن. عيسا ئاوپري دايه وه و بيني به دواي دا دين، فهرموي: (چيتان دهويت؟) پيان وت: (پاي - وانا ماموستا - له كوئ ده مپنېته وه؟) پي فهرمون: (وهرن، تماشا بكن.) بويه نه وانش رويشتن و بينان له كوئ ده مايه وه، نهوه روزه له گهلې مانه وه، نزيكه ي كاتمير چوار بوو. نهه ندراسي براي شيمون په ترؤس، يه كيك بوو لهو دووانه ي كه گويان له يه حيا بوو و دواي عيسا كه وتن. عيسا يه كم جار شيموني براي دوزيه وه، پي ووت: (مه سيامان دوزيه وه) - وانا مه سيح. عيسا هينايه لاي عيسا. عيسا ش تماشاي كرد و فهرموي: (تو شيموني كوري يوناي، به لام بانگ ده كرپيت كيفاس.) - وانا په ترؤس. بوو به ياني عيسا ويستي بچيته جهليل، فيليپوسي دوزيه وه، پي فهرموي: (دوام بكه وه.) فيليپوس خلكي بيت سهيدا بوو، شاره كي نهه ندراس و په ترؤس. فيليپوسيش نه سه نئيلي دوزيه وه، پي ووت: (نهوهي كه موسا له تهورات و پيغه مبرانيس له سپاره كانيان له سهريان نوسيوه دوزيمانه وه، عيساي كوري يوسف خلكي ناسيره يه.) نه سه نئيل پي ووت: (ايا له ناسيره شي چاك هله كه وي؟) فيليپوس پي ووت: (وهره و بينه.)

بهو شيويه، ده بينن چون قوتابيه كاني يه حيا شويني عيسا كه وتن. بوچي قوتابيه كاني پيغه مبر يه حيا وازيان له و هينا و شويني پهروه دگار عيسا كه وتن؟ ده ستيان كرد به شوين كه وتني عيسا چونكه باوه پيان هينا به وه ي يه حيا پياني ووت كاتي ووتني عيسا مهسيح و بهرخي خورايه، نهوهي هه موو پيغه مبران پيش بينان كرد! بويه، كاتي نهه ندراس، كه يه كيك بوو له قوتابيه كاني يه حيا، زاني كه عيسا مهسيح، رويشت بوو نهوهي شيمون په ترؤس برا بدوزيته وه و پي بلئ: (مه سيحمان دوزيه وه!!!) و كاتي قوتابيه كي تر به ناوي فليپوس زاني عيسا كتيه، زور خوش حال بوو و به نه سه نئيلي براده ري ووت، (نهوهي كه موسا له تهورات و پيغه مبرانيس له سپاره كانيان له سهريان نوسيوه دوزيمانه وه، عيساي كوري يوسف خلكي ناسيره يه!)

به لي، نهه ندراس و په ترؤس، فليپوس و نه سه نئيل زور خوش حال بوون كاتي عيسايان بيني، له بهر نهوهي ده يانزاني كه بوو هه زاران سال پيغه مبران پيش بيني هاتني مه سيحيان دهكرد. ئيستاش عيسا به چاوي خويان ده بينن! ستايش بوو خورا! بزگاري دهره بالاده ست، نهوهي هه موو پيغه مبراني خورا پيش بينان دهكرد له نيوانيان پاره ستا بوو! ستايش بوو خورا، مه سيح هات له كو تاييدا!

بویه، هم چار قوتابییې یه حیا ده ستیان کرد به شوین که وتنی عیسا و بوون به یه که م قوتابییانی نه و.

له پاش نه وه نووسراوی پیرۆز ده فرموی: (مه تا ۴) ^{۲۱} که له وې پښت، دوو برای دیکه ی بینی، یاقوبی کورې زهدی و یوچه نای برای، له به له میک دا له گه ل زهدی باوکیان توره کانیاں چاک ده کرده وه، نه وانیشی [عیسا] بانگ کرد. ^{۱۹} پیی فرموی: (وهرن دوام بکه ون، ده تانکه مه پراچی مرؤف). ^{۲۲} یه کسه به له مه که و باوکیان به چی هیشت و دوا ی که وتن. ^{۲۳} نیجا عیسا به هم مو جه لیل دا ده گه پرا، له که نیشته کانیاں فیری ده کردن و موژده ی پاشایه تیبه که ی جارده دا، هرچی نه خویشی و هرچی نه ساغی نیو خه لک هه بوو، چاکی ده کرده وه. ^{۲۴} بویه ده نگوباسی ته وای سوریای گرتوه وه، نه وانیش هم مو نه خویشی کانیاں هیئا لای، به جوړه ها دهر د و تازاره وه، نه وه ی پوچی پیسی تیډابه و خوودار و ئیفلیج، نه ویش چاکی کرده وه. ^{۲۵} جا خه لکیکی زور له جه لیل و ده شاره که و توره لیم و یه هودیا و نه و بهری توردون دوا ی که وتن.

له پاش نه وه یه حیا بانگ وازی کرد که عیسا مه سیحه، قوتابییه کانی یه حیا یه که به یه که ده ستیان کرد به چی هیشتنی بو نه وه ی بتوان شوینی په روه ردگار عیسا بکه ون. ئایا نه و شته دلای یه حیا ی خوش کرد؟ ئایا پیغه مبه ر یه حیا دلای خوش بوو که قوتابییه کانی نه ویاں به چی هیشت بونه وه ی شوینی عیسا بکه ون؟ تو چی ده لئی؟

بزانه چی نووسراوه له ئینجلی یوچه نا، به شی سی. بویه هندی که س، ^{۲۶} هاتنه لای یه حیا و پیان وت: (پرابی، نه وه ی له و بهری توردون له گه ل تو بوو، نه وه ی شایه تیت بو ی دا، نه و هتا خه لک له ئاو هه لده کیشی و هم مو خه لک دینه لای). ^{۲۷} یه حیا وه لامی دایه وه: (که س ناتوانیت شتیک و هر بگریت نه گه ر له ئاسمانه وه پیی نه درایت. ^{۲۸} نیوه خو تان شایه تیم بو ده دن که وتم: (من مه سیح نیم، به لام پیس نه و نیراوم). ^{۲۹} بووک بو زاویه، به لام هاوړی زاوا که پراوه ستاوه و گوی لای ده گریت له بهر ده نگی زاوا زور دلخوش ده بییت. بویه هم خو شییهم هاته دی. ^{۳۰} پیویسته نه و زیاد بکات و منیش که م. (یوچه نا ۳)

چی ده لئی سه بارت به مه؟ یه حیا خوش حالیه کی مهنی دهر بری کاتی قوتابییه کانی به جیان هیشت بو نه وه ی شوینی مه سیح بکه ون! خوش خالی یه حیا ته و او بوو، له بهر نه وه ی نه رکه که ی چی به چی کرد، پښتو خوش کرد له پیس مه سیح. وه ک پیغه مبه ریکی راسته قینه ی خودا، تاکه ویستی یه حیا نه وه بوو خه لک روه و مه سیح بنیړی. ئای که پیغه مبه ر یه حیا جیاوزه له پیاوانی ئایینی نه م پورگاره مان! سه ر کرده یه کی راسته قینه ی پوچی هه میسه ره وانی لای په روه ردگار عیسات ده کات، له بهر نه وه ی عیسا تاکه که سه که بتوانی بتباهه حزوری پیرۆزی خودا له به هشت. یه حیا ده یزانی که زور پیغه مبه ری خودا هن، به لام یه ک پرگاری دهر! له بهر نه وه یه حیا وتی: (نه وه ی باوه ر به کور (عیسای مه سیح) به پیی زانی تاهه تایی هه یه. به لام نه وه ی گوپراهی کوره که نیبه زیان نایینیت، به لکو تووړه یی خودای له سه ر ده مینیت). (یوچه نا ۲: ۳۶)

سه بارت به کوتای زانی یه حیا، نووسراوی پیرۆز ده فرموی: به زور شتی دیکه ش ئاموژگاری گه لی ده کرد و موژده ی ده دانی. ^{۱۹} به لام... یه حیا هیروڈسی تیرارکی سه رزه نشت کردبوو له سه ر هیروڈیای براژنی و له بهر هم مو نه و خراپانه ی کردبووی. (لوقا ۳: ۱۸، ۱۹)

له بهر نه وه هیروڈس فرمانی دهر کرد یه حیا بگری و بخریته زیندانه وه. له کوتاییشدا، هیروڈس فرمانی دا یه حیا له سیداره بدریت تاکو ژنه که ی خوش حال بکات. (تاما شای مرقوس ۶: ۱۷ و ۲۷ بکه). بویه، یه حیا چوه ناو شکومه ندی حزوری خودا له به هشت.

نووسراوی پیرۆز پیمان ده لیت که یه حیا پیغه مبه ریکی مهن بوو، ته نانه ت له وانه ی له پییشی هاتبوون مهن تر بوو. باشه چی وای کرد یه حیا له پیغه مبه ر کانی تر مهن تر بییت؟ وه لامه که نه مه یه. هم مو پیغه مبه ر کانی تر بانگه وازیان کرد و ووتیان: (مه سیح دیت! به رو هاتنه! دیت!) به لام، بانگه وازه که ی یه حیا ئاو بوو: (مه سیح لیره یه! ناوی عیسا یه! تاما شای بکه ن! به رخی خودا، نه وه ی

ده كوڅري تاكو گوناھي جيهان لايبات وا هات! شوپني نه و بكون! بويه يه حيا نه ركه كهي جي به جي كرد وهك پيغه مبري نيشاندر كهوا پښتو له پيش مه سبخ خوش كرد.

ده با خودا تواناي بينيني ناوه روكي نه وهي خوښمانه وه بداتي. هيچ شتيك گرنك تر نييه له وهي پيغه مبر يه حيا بانگه وازي بوي كرد سه بارهت به عيساي مه سبخ، كاتي فهموي، (نه وه تا به رځي خودا، نه وهي گوناھي جيهان لايبات!) (يوحنا ۱: ۲۹)

گرنگترینی پرسپاره کانی ئه م وانیه:

۱. چۆن یه حیا ئیشاره تی بۆ مه سیح کرد؟
۲. بۆچی یه حیا به عیسی ویوت به رځي خودا؟ عیسا به رځ بوو؟
۳. بۆچی یه حیا ئیشاره تی بۆ عیسا کرد و به شوین که وتوانی ویوت ، (ئوههتا به رځي خودا، ئوههه گوناھی جیهان لاده بات!) ؟
۴. بۆچی قوتابیه کانی پیغه مبه ر یه حیا وازیان له و هیئا و شوینی په روه رځگار عیسا که وتن؟
۵. ئایا ئه و شته دلّی یه حیای خوش کرد؟
۶. ئایا پیغه مبه ر یه حیا دلّی خوش بوو که قوتابیه کانی ئه ویان به جی هیشت بۆ ئوهه وی شوینی عیسا بکه ون؟ ئه ی توش چی ده لّی سه باره ت به مه ؟
۷. چی وای کرد یه حیا له پیغه مبه ر کانی تر مه زنتر بیّت؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وهی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هیئا: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org